

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 11 0 U 022047 18 Uvp
Banjaluka, 09. jula 2020. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Edine Čupeljić, predsjednika vijeća, Merside Bjelobrk i Strahinje Ćurkovića, članova vijeća, uz učešće zapisničara Nataše Božić, u upravnom sporu po tužbi tužioca J. I. d.o.o., B., kojeg zastupa direktor A. S., a istog punomoćnik Lj. S. D., advokat iz B., protiv rješenja tuženog Ministarstva, broj: ... od 26. decembra 2017. godine, u predmetu ponavljanja postupka izdavanja građevinske dozvole, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 022047 18 U od 12. juna 2018. godine, u sjednici vijeća održanoj 09. jula 2020. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev zainteresovanog lica za naknadu troškova upravnog spora.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom se odbija tužba protiv uvodno označenog akta tuženog i odbijaju zahtjevi tužioca i zainteresovanog lica za naknadu troškova upravnog spora. Osporenim aktom se odbija žalba tužioca izjavljena protiv zaključka Odjeljenja za prostorno uređenje Grada B., broj: ... od 10. marta 2017. godine. Tim zaključkom se određuje, po službenoj dužnosti, ponavljanje postupka okončanog rješenjem istog organa broj: ... od 15. februara 2017. godine, kojim se investitorima JU OŠ I.G.K., B. i tužiocu J.I. d.o.o. B., izdaje građevinska dozvola za izgradnju kolektivnog stambeno-poslovnog objekta, spratnosti Po+P+4+Pe i Po+P, na parcelama označenim kao k.č. br. 2431/33 k.o. B. 1 (s.p.), što odgovara k.č. br. 1648/8 k.o. B. 2 (n.p.), određuje da će se ponavljanje postupka izvršiti u cjelosti i da se odlaže izvršenje rješenja od 15. februara 2017. godine do okončanja ponavljanja postupka.

Odbijanje tužbe sud obrazlaže stavom da je osporeni akt pravilan, jer u izvršenju presude Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 020678 17 U od 01. novembra 2017. godine, tuženi je u potpunosti postupio po nalogu iz presude i u skladu sa članom 234. tačka 9) Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 13/02, 87/07 i 50/10, u daljem tekstu: ZOUP), kojim je propisano da će se postupak okončan rješenjem protiv koga nema redovnog pravnog sredstva u upravnom postupku ponoviti, ako licu koje je trebalo da učestvuje u svojstvu stranke nije bila data ta mogućnost. Navedeni razlog predstavlja bitnu povredu postupka, što je prihvatio i tuženi u osporenom aktu, zbog

čega nije osnovan navod tužioca da je takav stav u suprotnosti sa članom 129. Zakona o uređenju prostora i građenju („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 40/13, 106/15, 3/16, u daljem tekstu: Zakon). Kako se zgrada Zajednice etažnih vlasnika zgrade iz Ulice ... (ZEV) nalazi na susjednoj parceli, u odnosu na parcelu na kojoj je predviđena izgradnja predmetnog objekta, da etažni vlasnici te zgrade imaju pravni interes da kao susjedi učestvuju u postupku izdavanja građevinske dozvole za predmetni objekat. To u postupku izdavanja građevinske dozvole nije bilo omogućeno, pa je prvostepeni organ pravilno donio zaključak kojim je dozvolio ponavljanje postupka izdavanja građevinske dozvole, što je učinio po službenoj dužnosti, imajući u vidu podnesak ZEV podnesen Gradonačelniku B., u kojem je navedeno da etažni vlasnici susjedne zgrade nisu obaviješteni o izdavanju građevinske dozvole na parceli investitora, a da se tom izgradnjom narušava njihov životni prostor. To su razlozi zbog kojih tužbu odbija.

U zahtjevu za vanredno preispitivanje presude, u skladu sa članom 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), tužilac osporava njenu zakonitost. Ističe da je dispozitiv osporenog akta nejasan i nerazumljiv, a obrazloženje nepotpuno i bez razloga o odlučnim činjenicama ove stvari, pa s obzirom da je sud prihvatio pravna shvatanja tuženog, da je i pobijana presuda nepravilna. Prema članu 239. ZOUP, stranka je dužna u prijedlogu za ponavljanje postupka, da učini vjerovatnim okolnosti na kojima zasniva prijedlog, da zakon ne poznaje pojam apsolutnog djelovanja ili razloge za ponavljanje postupka apsolutnog i relativnog karaktera, iz čega proizlazi da je pravno shvatanje tuženog proizvoljno i nepravilno. Pored toga, da je pogrešan zaključak da etažni vlasnici zgrade izgrađene na susjednoj parceli imaju pravo da kao susjedi učestvuju u postupku izdavanja građevinske dozvole, jer da je ovakav stav u suprotnosti sa članom 129. Zakona, po kojem se imovinsko-pravni odnosi rješavaju isključivo sa suvlasnicima građevinske parcele, a nikako sa vlasnicima susjednih parcela. Predlaže da se zahtjev uvaži, presuda ukine i predmet vrati sudu na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na zahtjev tuženi predlaže da se zahtjev odbije.

Zainteresovano lice J. L., u odgovoru datom putem punomoćnika V. L., advokata iz B., navodi da je neosnovan prigovor da zainteresovana lica u smislu člana 239. ZOUP nisu učinila vjerovatnim okolnosti na kojima zasnivaju inicijativu, prijedlog, odnosno zahtjev za ponavljanje postupka. To bi bilo potrebno navesti u prijedlogu za ponavljanje postupka podnesenom po ostalim osnovima iz člana 234. ZOUP, ali ne i u slučaju neučestvovanja stranke u postupku, koja po članu 38. ZOUP ima status stranke, jer sama ta činjenica u postupku donošenja građevinske dozvole predstavlja objektivnu činjenicu koju nije potrebno dodatno obrazlagati. Bez obzira kakva odluka je u postupku donesena, ako u postupku nisu učestvovala lica koja su morala da učestvuju, takva odluka ne može biti zakonita i taj postupak treba ponoviti, u skladu sa članom 234. tačka 9) ZOUP. Neosnovan je navod da etažni vlasnici susjedne parcele nemaju pravo da učestvuju u postupku izdavanja građevinske dozvole za gradnju objekta na parceli sa kojom graniče i pozivanje na član 129. Zakona. Nije sporno da su investitori vlasnici parcele na kojoj se planira izgradnja, ali je sporan postupak izdavanja građevinske dozvole, jer suvlasnici i suposjednici na susjednim parcelama imaju pravo da učestvuju u tom postupku, a osnovanost njihovih zahtjeva i navoda u postupku izdavanja građevinske dozvole nadležni organ cijeni ocjenom dokaza pojedinačno, u njihovoj međusobnoj vezi i svih dokaza zajedno, saglasno članu 10. ZOUP. Predlaže da se zahtjev odbije, uz naknadu troškova spora.

Razmotrivši zahtjev, odgovore na zahtjev, pobijanu presudu i ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je prvostepeni organ po zahtjevu investitora J. I. d.o.o. B. i JU OŠ I.G.K., B., donio rješenje od 15. februara 2017. godine, kojim je izdao građevinsku dozvolu za izgradnju predmetnog kolektivnog stambeno-poslovnog objekta. Istom organu 08. marta 2017. godine je dostavljen podnesak ZEV i 06. marta 2017. godine podnesak S. L. iz B., koji postupa po ovlašćenju zainteresovanog lica J. L., u kojim je navedeno da zainteresovana lica nisu bila upoznata sa postupkom izdavanja građevinske dozvole, iako se zgrada na kojoj su etažni vlasnici nalazi na parceli koja graniči sa parcelom na kojoj se gradi predmetni objekat. Prvostepeni organ je te podneske prihvatio kao inicijativu za pokretanje postupka i rješavajući po službenoj dužnosti zaključkom odredio da se ponavlja postupak okončan rješenjem od 15. februara 2017. godine, da će se postupak u cjelosti ponoviti i da odlaže izvršenje rješenja do okončanja postupka o ponavljanju, uz obrazloženje da su u postupku izdavanja građevinske dozvole učinjene nepravilnosti, jer etažnim vlasnicima objekta u Ulici ..., koji se nalazi na parceli k.č. br. 1648/2 k.o. B. 2 (n.p.), koja graniči sa građevinskom parcelom investitora, nije bilo omogućeno učešće u postupku izdavanja građevinske dozvole, te da u ponovnom postupku treba omogućiti učešće zainteresovanih lica, po osnovu člana 234. tačka 9) ZOUP. U osporenom aktu tuženi prihvata te razloge i žalbu odbija kao neosnovanu. Presudom se odbija tužba i ostaje na snazi osporeni akt.

Pobijanom presudom je pravilno tužba odbijena kao neosnovana.

Neosnovan je prigovor tužioca da su zainteresovana lica u smislu člana 239. ZOUP, bila dužna učiniti vjerovatnim okolnosti na kojima prijedlog zasnivaju, jer sama okolnost da im nije omogućeno da učestvuju u redovnom postupku, a bilo je potrebno da učestvuju u tom postupku, dovoljan je razlog za ponavljanje postupka u smislu člana 234. tačka 9) ZOU, zbog čega tu nespornu činjenicu nije potrebno dodatno obrazlagati.

Nije osnovan stav tužioca da etažni vlasnici zgrade izgrađene na susjednoj parceli nemaju pravo da učestvuju u postupku izdavanja građevinske dozvole za gradnju objekta na susjednoj parceli, kao i pozivanje na član 129. Zakona. Navedeno iz razloga što vlasnici susjednih objekata i parcela u odnosu na parcelu na kojoj se planira izgradnja objekta investitora, mogu tražiti ponavljanje postupka izdavanja građevinske dozvole, radi učešća u postupku i zaštite susjedskih prava. Pogrešno je pozivanje na član 129. Zakona, jer se u postupku donošenja građevinske dozvole vlasnicima susjednih objekata i parcela mora omogućiti učešće u postupku, saglasno članu 63. stav 2. tačka đ) Zakona, po kojem UT uslovi sadrže, pored ostalog i obaveze koje se moraju ispoštovati u odnosu na susjedne objekte, a sve u vezi sa članom 128. Zakona, kojim je propisano da investitor pored ostale dokumentacije, uz zahtjev za izdavanje građevinske dozvole prilaže i lokacijske uslove, a koji se u skladu sa članom 61. stav 2. Zakona, izdaju na osnovu UT uslova.

Proizlazi da je pobijanom presudom pravilno odbijena tužba protiv osporenog akta, jer je tuženi u ponovno provedenom postupku postupio po uputama iz presude Okružnog suda u Banjaluci od 01. novembra 2017. godine, te odbio žalbu tužioca imajući u vidu odredbu člana 234. tačka 9) ZOUP i nespornu činjenicu da zainteresovanim licima koja su trebala da učestvuju kao stranke u postupku izdavanja građevinske dozvole, nije bila data mogućnost da učestvuju u redovnom postupku.

Potrebno je ukazati da je prvostepenim zaključkom, po službenoj dužnosti određeno ponavljanje postupka okončanog rješenjem od 15. februara 2017. godine, u smislu člana 235. stav 1. ZOUP. Ponavljanje upravnog postupka po službenoj dužnosti može se pokrenuti samo kada je to u javnom interesu. S obzirom da je javni interes opšti interes jednog društva, interes određene države i pravnog poretka, koji je iznad pojedinačnih, ličnih ili užih interesa, ne može se smatrati javnim interesom saniranje propusta organa uprave ili nedostataka u postupku prilikom njihovog postupanja, kao što je postupljeno u ovom slučaju. Ali, kod činjenice da su prvostepenom organu dostavljeni podnesci ZEV i zainteresovanog lica, kojim traže da im se kao vlasnicima susjednih objekata i parcela omogući učešće u postupku izdavanja građevinske dozvole i da je utvrđeno da nisu učestvovali u redovnom postupku, čime je ostvaren razlog iz člana 234. tačka 9) ZOUP, ovaj nedostatak u konkretnom slučaju nije od odlučujućeg značaja. Pored toga, radi se o procesnoj odluci koja se i nije morala obavezno donositi, a ne o rješenju o glavnoj stvari kojim se ranije rješenje ostavlja na snazi ili zamjenjuje novim, a prema stanju spisa postupak je ponovljen i etažnim vlasnicima susjednih objekata i parcela u odnosu na parcelu na kojoj se planira izgradnja objekta investitora, omogućeno je učešće u postupku izdavanja građevinske dozvole, pa je dalje raspravljanje o zakonitosti prvostepenog zaključka bespredmetno, zbog čega ovaj nedostatak nije mogao dovesti do drugačije odluke po zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje pobijane presude.

Slijedom prednjeg, ovaj sud nalazi da i ostali prigovori nisu osnovani, te da pobijanom presudom nije ostvaren nijedan razlog iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona, zahtjev odbija.

Odluka o odbijanju zahtjeva za naknadu troškova spora iz stava 2. izreke ove presude, zasniva se na članu 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu ZPP), u vezi sa članom 48. ZUS. S obzirom da davanje odgovora na zahtjev nije obavezna radnja u upravnom sporu i da njenim propuštanjem ne nastaju nikakve posljedice za stranku, taj trošak zainteresovanog lica ne predstavlja nužne troškove spora i ne može se smatrati opravdanim.

Zapisničar
Nataša Božić

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić